

Presuda Suda (deveto vijeće) od 25. siječnja 2018. – Europska komisija protiv Češke Republike**(Predmet C-314/16) ⁽¹⁾****(Povreda obveze države članice — Promet — Direktiva 2006/126/EZ — Vozačka dozvola — Definicija kategorija C1 i C te D1)**

(2018/C 104/05)

Jezik postupka: češki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: J. Hottiaux i Z. Malůšková, agenti)

Tuženik: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, T. Muller i J. Vlácil, agenti)

Izreka

1. Češka Republika povrijedila je svoje obveze na temelju članka 4. stavka 1. i članka 4. stavka 4. točaka (d) i (f) Direktive 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o vozačkim dozvolama time što nije ispunila obvezu da definicijom kategorija C1 i C obuhvati samo motorna vozila koja ne potpadaju pod kategorije D1 ili D.
2. Češka Republika povrijedila je svoje obveze na temelju članka 4. stavka 1. i članka 4. stavka 4. točke (h) te direktive time što je ograničila definiciju kategorije D1 na motorna vozila projektirana i izrađena za prijevoz više od osam putnika.
3. Češkoj Republici nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 287, 8. 8. 2016.

Presuda Suda (treće vijeće) od 25. siječnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesverwaltungsgericht – Njemačka) – Bundesrepublik Deutschland protiv Aziza Hasana**(Predmet C-360/16) ⁽¹⁾****(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EU) br. 604/2013 — Određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje — Propisani načini i rokovi za podnošenje zahtjeva za ponovni prihvrat — Nezakonit povratak državljanina treće zemlje u državu članicu koja je provela transfer — Članak 24. — Postupak ponovnog prihvata — Članak 27. — Pravni lijek — Opseg sudskog nadzora — Okolnosti koje su nastupile nakon transfera)**

(2018/C 104/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bundesrepublik Deutschland

Tuženik: Aziz Hasan

Izreka

1. Članak 27. stavak 1. Uredbe (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva, u vezi s uvodnom izjavom 19. te uredbe i člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da mu nije protivno nacionalno zakonodavstvo, poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, kojim se propisuje da se sudski nadzor odluke o transferu mora temeljiti na činjeničnoj situaciji koja postoji u trenutku održavanja posljednjeg ročišta pred sudom koji vodi postupak, odnosno ako se ne održava rasprava, u trenutku kada taj sud odlučuje o tužbi.
2. Članak 24. Uredbe br. 604/2013 treba tumačiti na način da je u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, u kojoj je državljanin treće zemlje, nakon što je podnio zahtjev za međunarodnu zaštitu u prvoj državi članici, transferiran u tu državu članicu nakon odbijanja novog zahtjeva podnesenog u drugoj državi članici, a da bi se zatim bez dokumenta o boravku vratio na državno područje te druge države članice, moguće u odnosu na tog državljanina provesti postupak ponovnog prihvata, pri čemu novi transfer u prvu od tih država članica nije moguć a da se pritom ne slijedi taj postupak.
3. Članak 24. stavak 2. Uredbe br. 604/2013 treba tumačiti na način da se u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, u kojoj se državljanin treće zemlje vratio bez dokumenta o boravku na državno područje države članice koja ga je prethodno transferirala u drugu državu članicu, zahtjev za ponovni prihvrat mora poslati u rokovima predviđenima u toj odredbi, a oni ne mogu početi teći prije nego što je država članica moliteljica imala saznanje o povratku predmetne osobe na svoje državno područje.
4. Članak 24. stavak 3. Uredbe br. 604/2013 treba tumačiti na način da je, u slučaju kada zahtjev za ponovni prihvrat nije podnesen u rokovima iz članka 24. stavka 2. te uredbe, država članica na čijem se državnom području nalazi predmetna osoba bez dokumenta o boravku odgovorna za razmatranje novog zahtjeva za međunarodnu zaštitu, čije podnošenje mora biti omogućeno toj osobi.
5. Članak 24. stavak 3. Uredbe br. 604/2013 treba tumačiti na način da se činjenicu što je postupak povodom tužbe podnesene protiv odluke o odbijanju prvog zahtjeva za međunarodnu zaštitu još uvijek u tijeku ne smije izjednačiti s podnošenjem novog zahtjeva za međunarodnu zaštitu u toj državi članici u smislu te odredbe.
6. Članak 24. stavak 3. Uredbe br. 604/2013 treba tumačiti na način da u slučaju kada zahtjev za ponovni prihvrat nije podnesen u rokovima iz članka 24. stavka 2. te uredbe i kada predmetna osoba nije iskoristila mogućnost, koja joj mora biti omogućena, podnošenja novog zahtjeva za međunarodnu zaštitu:
 - država članica na čijem se državnom području nalazi ta osoba bez dokumenta o boravku može još uvijek podnijeti zahtjev za ponovni prihvrat, i da
 - ta odredba ne dopušta transfer navedene osobe u drugu državu članicu bez podnošenja takvog zahtjeva.

(¹) SL C 343, 19. 9. 2016.